

Publicerad 2018-02-14 18:13 av Aloisia

"Allt är bra" är en roman om relationer; vissa fungerar bättre, andra sämre. Somliga ljuger för andra, somliga ljuger för sig själva. Totalt består romanen av 69 avsnitt.

det är något som inte stämmer (Allt är bra 44/69)

Sigrid, Sigrids sambo, eller tvärtom

”Kommer du?”

”Snart.”

Sigrids dagbok

Har jobbat på tomten hela långa dagen. Jo, jag vet att det är mitt i veckan, jag har inte blandat ihop veckodagarna. Egentligen hade vi planerat att göra stora höststädningen till helgen, men så började de yra om snö på väder-rapporten. Och det vet man att de spår alltid rätt. Inte. Men den bästa hälften framhärdade och när han bestämt något, då blir det så. Så nog sjutton lär det snöa i helgen.

Hur som, jag tog ut en semesterdag, och andra hälften skulle helt lämpligt jobba hemma. Jodå, han gjorde det han skulle, bara inte på dagtid. Och han var inte ett dugg trött idag när det skulle krattas och klippas och bäras. Han var inte trött alls, bara mer eller mindre osynlig. Så jag fick jobba för två, och det gick som en dans. Jag klippte, krattade och bar, klippte, krattade och bar.

Kom plötsligt och olustigt att tänka på när jag väntade mitt första barn och tog i lite extra, med förhoppningen om ett tidigt missfall. Kunde morsan så kunde väl jag, fast det kunde jag uppenbarligen inte. Det var väl meningen att det skulle bli som det blev. Jag undrar förresten hur jag skulle ha känt om jag hade lyckats. Fått förfärligt dåligt samvete, och sen gjort precis som kära mor, sett till att bli gravid igen fortare än kvickt.

Det blev jag i och för sig i alla fall, det är ganska nära mellan mina två. På gott och ont. Småbarnsåren var

någorlunda snabbt avklarade. Å andra sidan, vem vet hur det hade blivit mellan barnens far och mig i fall inte allt hade varit så kaosartat?

Nej, jag vet, vi passade inte ihop. Vi gjorde helt enkelt inte det. Men barn kunde vi göra. Det hänger inte ihop.

Det finns folk som verkligen, verkligen är som skapta för varann, och som älskar varann med passionerad glöd, och som älskar barn, fast inte med samma sorts glöd förhoppningsvis, och som försöker och försöker, år efter år. Och det blir ändå aldrig någon familj av det hela. Och sen finns det andra som gör det med någon på fyllan, och sen är det kört.

Igår var det någon som höll på och tråkade Annelie igen, om det inte snart är dags för trampet av små fötter, och bla bla bla. Jag ser på hennes reaktion att det är det inte dags för. Frågan är varför. Hon säger inget om att det finns så mycket annat som de vill hinna med innan de skaffar barn, som hon skulle kunna säga, och som jag faktiskt tycker att hon, de, borde göra, resa, utbilda sig, komma på vad de vill göra av sina liv. Och lära känna varann bättre, bli lite vuxnare. Tycker jag alltså.

Det känns som om det är något som inte stämmer riktigt mellan Annelie och Anders, fast jag kan inte sätta fingret på vad det är. Alla säger att de har sånt äktenskaps-tycke, men jag tycker att de ser ut som bror och syster. Jag tror inte att jag sett dem gå hand i hand ens.

Jo förresten, det har jag. De gick hand i hand när de var ute och gick på luncherna, då innan de gifte sig. Men inte efteråt. Och ingen liten bulle på gång.

Anders kanske inte kan, det är kanske där haken sitter. Han har inte haft någon att öva på, så tror jag i alla fall, jag tänker definitivt inte fråga Annelie och ännu mer definitivt inte fråga Anders.

Det skulle faktiskt kunna vara så. Men sånt kan de få hjälp med, det beror på orsaken förstås, men nu för tiden finns det massor man kan göra. Han måste bara komma sig för att be om hjälp, och det kan ta emot. Jo hej doktorn, jag är nygift och jag får inte upp den. Han kanske har högt blodtryck, kan inte sånt påverka?

Hur var det med Hasse, han som jag träffade lite till och från innan jag mötte min hälft? Nej, inte fan var det något fel på honom inte, bara han fick en whiskey så skulle det ordna sig, men det var fel förstås, det enda som hände var att han somnade, så blev det inget kel heller, det blev inget alls för vare sig Hasse eller mig. Inte varje gång vi träffades, men för det mesta. Jag antydde något om ”borde utredas” men det var det inte tal om. Han låg inlagd för något sen, flera år senare, fast jag vet inte riktigt för vad. Och sen fick han barn också, med hon uppi från Lappland, en syssling till Ingrid faktiskt. Ja, världen är liten.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Aloisia med Poeter.se id #14332 innehar upphovsrätten